

43

### Josansen 1911-12

Balletten stod med denne Sosans Bejlyndelse med Personale at  
 sara var i Besiddelse af Ungdam, Dygtighed, Paa Spinde  
 siden Comin Smith, Greta Dillmann, Fina Røjensen Jensen  
 or many flere unge Damer of de seer havde vi Fina Røjensen  
 Tegner og sin Børneris. For Persiens havde vi de to unge  
 Uhlendoff, Ruth Jensen, Carl Skier, og yder Hans  
 Beck, og mig selv foruden flere Dygtighed inden for Kunst  
 personaler. Bejlyndelsen var ogsaa støjende for Balletten  
 og mange smukke Skikkelser skubtes om de unge.  
 Om Fina Røjensen Jensen skrev L.C. Blæsien

i Tidsskriftet Teater følgende (Se Bejly. S. 8-1911-12.)  
 At det glædede mig uimodelig, at se disse unge  
 Damer have sød og Nyd for Balletten, men ganske na-  
 teurlig da jeg jo havde min Andel i de dygtige

Hans Beck havde ved denne Sosans Bejlyndelse  
 uanset Uhlendoff til Balletinstruktør for at  
 lide ham skoledet, men jeg havde i forvejen sagt til  
 Hans, han er for ung til at beholde den Post, og jeg  
 sagde: Giv en stor Mand af ham men giv den Børneris.

Thi jeg er bange for at det gaa ham til Hænde, men  
 Hans Beck sagde jeg er nu jo endnu og skal nok holde  
 ham i Tæmme, men jeg saa nu saa smaat tænke  
 paa en Efterfølger

Den 31 August var Balletten færdig og i Fæden det var  
 til indtog for Balletten paa Pensionatet og opførte

Reviens Står, Fjernet for Danmark. Den 29 September havde  
 Uhlendoff og Fina Røjensen aabnet de to Hænder i Reviens  
 Står, man var ret spændt for hvordan de to unge piger  
 løst disse vanskelige Opgaver. Uhlendoff uikede jo, i Kraft  
 af sin Ungdam, lide end Hans Beck, men Uhlendoff sønede  
 den Skynlighed og minde uikede han heller ikke søgde at.  
 Derved var Fina Røjensen, toide hendes smukke smukke  
 træk, ganske fauløpende og hendes smukke indtryk af  
 sine færd at fæle de mange fauløpende Sinderstemninger  
 den Stakkels nervøse unge Kvinde gennemgaa, og hendes  
 Vanviddelse var meget of en Realisme der gik ind  
 til det uskyldige, man sagde ogsaa at hendes  
 eget Studier paa den Pindingshospital, det var en  
 Halle blev hængt stor Rude, blev fik ogsaa en  
 glimrende Skole. Bertel Wang skrev saa smukt.

I Reviens Står som i Aften kom frem paa den 30 det blev  
 Teater havde Fina Røjensen - aabnet Reviens Parti.  
 Paa Fælled var man ikke tilnøjede til at tro, at  
 den unge færdig Dansemaad vilde kunne  
 magte Partiet som stille saa stor Klov til mi-  
 nistrene. Fina Røjensen uikede da ogsaa et  
 spinkelt - magte bevæge sig fra Bøken eller  
 Gaa, uden Hænder. Men det blev hurtigt lode,  
 det blev hurtigt godt. Af den lille Sidsgruppe uafgjort  
 sig en pæn og ekstatisk Kvinde der som et fauløpende  
 Vel at jage til Dode af sin Spjelspøgt, og det var



45  
udmærket, saa intensit, for Føjen Tansen fandt at  
legemliggør denne Fugt, og lod Pænter blive den Offer.  
Det blev saa flygtigt, som Mærkens Bryg over En-  
gen en Sammenst, men det var smukt og fængslede, -  
en samende Sarg, en legende Bøddel en Ulyd, som  
blev slædet til Jorden, og som boede i en Hørligede Smit  
Det var en Aften, som Føjen for Føjen-Tansen til Ase.

Man fandt et andet Experiment i det man lod  
Gute Dilleums udfør Akseptat Baller under for Pænter  
Planer Upanalyse. Noe Færde kendte jeg sig selv at  
det ikke vilde falde heldig ud her kendte Akseptation  
var stik i mod Baller's Natur, den kausyopiske Del  
af Baller fandt hende ikke vanskelig, men hun var ikke  
saa roligere i sin Dans som for Pænter, og mindst kunde  
hun ikke komme paa høje med for Pænter's Planer,  
men Hætteken havde hun med sig den næste hende.

Her var jeg ogsaa udfør hvad Bente Bøing skrev.

Mærke til et Anfald af Gæjkenhøms havde H. von Beck  
i Aften faaet Akseptat, frem i den paa det bylleten.  
I den er ikke Balletten lod en Akseptat i denne Sæson.  
Den eneste Nyhed - er ikke blevet opført. H. von  
Christensens Hætteungsten er blevet som Høng  
Valmer vilde Fugt en Aanderhøse, der kendte til  
høje Drammens Væden og dog er vi sned i  
April. Pænter's Dens er blevet, Reprisen, og  
i Aften kom Akseptat atter frem igen.

46  
Efter at have skrevet temmelig skopt om Balletten mange gaa  
Egentlig og kritiseret Blomsterdansen som B.B. mener  
minderes Balletten Damer, skiver man om fik Dilleums,  
at hende kausyopiske Udførs var god, men at hende scens-  
ske Fremtræden mangler Personlighed. Men jeg ikke det  
Eenen til at modtog en Mand's Ulyd, hellere fæmoar  
høje det at træde frem med en saadan Kunstnerik  
Sikkerhed at man marker, at der - mist i Balletten  
Fremhed - bliver stille om hende. -

Det havde jeg altid sagt at hun mangler den Alvor  
i Hætteken og sin Høje som er ganske midnendig og  
som Gode Føjen Tansen i saa høje Gud var i Berisøle af -

Bente Bøing har skrevet lidt til min Ballet Hætteken  
fæten, men ikke desto mindre kom den frem i denne  
Sæson, men ikke uden adskillig Færdeulykkelde og  
Kalamiteter. Den 31 October sambød jeg Pænter og Bente  
Ballettens Hætte og for dem, det lod til at enten den eller  
Jaa tilsyndes jeg til Pænter og den 12 Decembris havde jeg  
samlet Pænter paa fætte Akseptat af Balletten. Det indtræder  
den Færdeulykkelde hændes af Pænter blev indtilled og fætt  
den 15 Januar genoptog Pænter. I denne Hætteken  
blev der mellem H. von Beck, Sekretar Pænter Carl Pænter,  
Komponisten H. Bøing og jeg fandt meget om Balletten  
naantid om Hætteken. H. von Beck og Musikkomponisten  
var af den Mening at det vilde være heldig for Balletten  
men jeg lod den slutte med et Føjen for med



med Lynt og Tændkrædet lod ham styre. Sød til Landet  
 og hele Følget i Andagt knæle ved det Under der var  
 Øsket. Carl Sørensen og jeg deimod mente at der efterfølgende  
 Scener, hvor Døgnen styrtet ud og Marie ud fulg ham  
 men stændes og Gerd der stodes hende med med sin  
 Daek, hvorfor fulg Gerd tilfangetagelse og Røjet af  
 Marie blev badet bort til Demant Melodrama i Debuten  
 hvorinden Tøjerne Løbte Søren for sinne atter  
 at lette, men man saa ser Lydet blomstende med  
 et lyende Væs, og endelig Plutningen hvor Henrik  
 vendte tilbage for at sig Fulde var skienken med  
 der Marie Genford i Døren. Han er nu 100 Døren,  
 det er kendt og nu sig omjeres af alle sine Talerne  
 med Gerd i Spidien som en Dampens Sæne og  
 pine ham til Søde til Tæne og Sæne Sæne  
 Døren macalem. Det mente vi var mere viderop  
 færdet, men hvor om alting var tilidast ger vi  
 efter og stilledes Balletten som Hans Beck og Tøjerne  
 mente var det rigtigst. Denne Betælnes havde til  
 Følge at Fru Ellen Tøjerne som skædes atter med  
 Fru Barchenein som Gerd faldt sig at spille Ballen  
 og skrev i den Anledning følgende Brev til mig. <sup>dalen 2. Høst</sup>  
 (Se Bilag 2.) Jeg mod Fru Fru Tøjerne Ret i hendes  
 Betydelse om mig, Ballen var virkelig skrevet med  
 hende for sig, men med Samvord med Balletmunk  
 Hans Beck, var vi enige om at se om man

haver en Henslænder som Fru Barchenein, kendes man,  
 trods det at alle hendes Natuer, ikke pender til Ballen,  
 ikke for sig 100 hende, hvilket Fru Tøjerne 100 100  
 kendt faldt, hende funder om at indlægge en Sæne  
 i faldt og som ogsaa Balletmunk gav hende Medhaad  
 i Runden og det mænkede Tøjerne ikke lod sig  
 opføre, jeg kan derfor godt faldt hende at man kein  
 100 og dertil er erfaren at Plutningen og Døren  
 blev stignet at 100 Ballen ingen betunde kan have  
 for hende og jeg var meget tryk over den Betælnes  
 jeg havde højet, men atter at amlestemme mig  
 vilde jeg ikke, der skædes 100 100 100 hende  
 en 20 nye Døren hende og det stode jeg en  
 Høst om et Døren hende 100 med til. Deruden var  
 Derfor moatte jeg se at rids det stam og med <sup>Balletstik  
tykk i den  
Fam som</sup>  
 Fru Tøjerne 100 godt det lod sig gøit.  
 Efter denne Moaned hende genlyt, jeg atter Døren  
 jeg var nu kommet sove at jeg skædes enestiden  
 den stas Tøjerne i 2 den skt. Her havde jeg  
 tildees de to enge Sæne Ublensaff og R. H. Tøjerne  
 Sænepartier, men det var de to Hens ikke faldt med  
 Partien fandt de for ulidtydelig, nu mente de to  
 Hens rimeligvis at sette mig i Forlyndet, men jeg lod  
 dem vide at det moatte de selv om jeg hende 100 ud,  
 marked enduere dem. Jeg havde nu Døren om  
 og tildees den enge Carl Hens Sænepartier som Tøjerne

Balletstik  
tykk i den  
Fam som  
Ballen  
nu ikke  
blev  
opført



49  
og hertil jeg rejste med Landhed at Fiegeundersøen vendte  
med den samfundlige Carl Alen's danske Partis forlystelse  
og med et dampskib var kommet paa en Kants udkant  
det meget bedre. Næsten gik vi den Gang, og vi  
var nu saa lidt at vi skædes paa Lunden. Foraf  
Peterson havde maalt nogle udmærkede Decorationer  
1. et Abts Feikens med Udrikt til Hæret i Bogquinden  
var udmærket og det Abt Decoration, Bjerskens  
med harsalællid, og med det lille Høje var meget  
smukt. Balletten tog sig ud i disse Dage, og de  
vi endelig kom saa lidt at vi stod med General  
paa en Klappede det som det skædes. Du var  
naestly 2. Denne jeg ventede mig, meget af det var  
Fiegeundersøen, i det Abt der i et søn bogede Prof  
i af alle, og sin gemende Kære og jerns Udfælle  
den fik af alle de Mærkende, apretet moatte  
rekte paa Kælliken. Og saa Fagtsenen, hun tog en  
jær de flygtende Dyr, det var en original, det jeg  
havde foat at de Balletens Dame casten  
som unge Klind med Guts Deltum som den hvide  
Klind, det var med ikke unge Spanden, jeg paa Generalpaa  
men ventede paa hvordan den uise Klind moatte  
af de mange der aumored Piøen. Dønen var, at  
tår jeg nok rejste udmærket Kampen, og jeg  
havde yder den Glæde at den paa Piøen tog  
mange Bifald takket ved den fæltelig Udfælle

50  
den fik sarkig af Guts Deltum der var i Beriduen  
af en gemende Ballen, og som udføle Partis gamle  
fortidelig. I det hele udføle Personet de Kampen  
Danne med stor Dygtighed. Den meniske Del af  
Balletten, der stillede stor Færdig var yder udmærket  
Hans Beck's Føje. Dantuan blev udfølet med en  
dramatisk Kraft der klæde ham udmærket sin tåne  
var sid, og netelig som den bedrogne Feikens, og  
sin Beriduen trods Ballens Hærlig saa hende fælt  
vendt en stor Lige hende i meniske Kæ. og jær den  
rener sin Wellem havde skaldt en Karakteristisk  
Færdig ud af Fæltiken, og den Færdig, sin Beck  
havde foat ud af den meniske Ballen hende hende  
fortidelig. Den Færdig Hans sigt jeg ud en god Mærke  
der i Udføle det sandelig færdig at netke Kælliken  
for den side Færdig. Endelig gængs Aftenen for Kælliken  
den var Læde, den Beck, jeg var ikke aumored hende med  
anoo jeg færdig 13 for hende. Færdig Balletten yfærdig det  
gamle Dymptelig, Advokat Kælliken, der ikke var yfærdig  
hende 1895. hun hende den unge Paris Kælliken aumored  
tomis Kælliken talde Ballen og var denne aumored i  
det han havde en udmærket Aumored og spillende Ballen  
med meget Kælliken, i det hele blev det mærdig  
stykke Spillet gærd, og fik meget Bifald. Balletten  
huden Færdig se var det alvorlig gærd en sin Færdig i det  
sin Færdig sig udmærket den side Færdig



der jo som antals fik en mindre Udfælle, som  
med Premier tog et andet Befald og som staa  
Figurernes fjæds meget høje. Efter Balletten  
var Befalder meget henly, men nu kom et andet  
spil, hvad vilde nu de forskellige Blade sig om  
denne Forestilling. Her er et Uddrag af de forskellige  
Anerkendelse (Se Bilag 3.)

Man kan ikke sig at det var en iakttagelse Lucas men  
en Ting smakte de dog enstemmig, det var min  
Dance som enstemmig blev rost. Jeg havde alene  
nogeninde leget for Pæren, jeg var altid goet ud for, et  
under min egen Dydighed ikke kan have sig, jo 100 blev mere  
med Udelukkelse. Værdig det dog ud over Tekst forestille  
min Van Carl Pæren, det var en anden Ansættelse han  
fik, og Compagnierens to Egge blev der heldigvis  
toget for med Glæde hender. Balletten gik til Gang  
i Næsten af Pæren og 2 Gang i den nordt Bogen og  
100 skinnende den for hvidtandig og med den min  
Balletten Udkommet. - Balletten var ikke kommet  
fem uden at jeg havde forskellige Værdigheder at udmærke  
med i Pæren skien Carl Pæren efter at have  
uudværet en af disse følgende Brev til mig (Bilag 4.)

No. dette Brev vatte jeg mig i Parken med Compagnierens  
to Egge i det jeg skue følgende Brev til ham (Bilag 5.)

Han var ganske enig med mig og den anden Udsættelse  
blev ikke gjort. Naturligvis var jeg udsat for

manne Intentioner for de forskellige Blade. Og som Uge-  
bladet Markus ønskede et efter lidt om Balletten i  
min Udtalelse til Færdigheden blev også Kampagnen  
to Egge samt. og så han var vant til med Halmens  
Hvide faldt det ganske naturligt at man kom til  
at tænke på Dagbladet i Sjælland og Næstved, jeg  
saw Manden meget for det dygtige Artyer han var loy  
i Balletten og sig at han er sendt betalt - Flairer.

det gode Færdigheden straks og giver artiklen Udmærket  
betalt Flairer, men alle blev to Egge samt for  
den smukke Møde. - Herom gælder to Egge,  
der i Pæren bemærket var en meget stor og tydelig  
Hue og lidt elastisk, i et velkommet Pæren der gav  
sig Udtryk i følgende Brev til mig. (Bilag 6.)

At skue på denne Skrivelse fandt jeg ikke end  
men vel var færdig Sammenkommet for jeg kom  
vide at en her udsættelse i Ting som dette med  
man udsættelse sig for mere, men offentlig trods i  
Propriet til Færdigheden, Pæren og Publikum

Det var jo ikke liden udsættelse, Brev jeg med, her er  
et for min gamle Ten og Salsatukommune, Sognegode, Land  
en fem Mand Pæren til Bjelcerhøj med Udsættelse, han skue  
(Bilag 7.) -

Efter ikke at have udsættelse siden Pæren 1807-08  
genoptages Balletten, Et Falden, tidligt i det gamle Udsættelse og  
Udsættelse, det var udsættelse efter de store Udsættelse at



spies min gamle Baller som Tralle Diderik, Balletten der jeg  
 sammen med Højes Dierckmanns Skidderalder, og Røng  
 Müller "Dejgsen Dem i Bergegaard" blev temmelig endgaaende  
 kritiseret. Om Røng Müller, Dejgsen Dem i Bergegaard, der var  
 af gammel Oprindelse idet der jeg første Gang 1878 som Oprindelse  
 "Tone" skrev Anmeldelse af fremtid som et oprindelig  
 "Helt af en egen & skarp fin Form, i hvem Mærket fastvarer man  
 sig ved dens Danskes som krytalliserer sig i Skæbnetten,  
 et mættede Færd af Røng Lige spændt ud af Fælless  
 ren. Skidderalderens første Røng Müller havde skrevet en  
 forlængt Mærket fik en udmærket Udfoerelse søg af  
 Tak Perseus som Niada Roder Strømmer. "Kildekæm  
 L. B. s skrev at Højes Dierckmann aldrig blev Da  
 maliker, det synes jeg dog at være en dristig Po  
 stend, thi selvsagt tillæg som hans Mærket  
 synes mig at Røngener, Du var enen. "Høje kan  
 skæve og flere andre af hans Arbejder ikke et rene  
 akademisk Nærv. Om Balletten skrev L. B. s  
 "Om den samlede Trætte ude. Et Fællesskab for  
 firkendes som Publikum, men også firkendes end alle.  
 "Heri har i Røngenerne Phyl. Naturligvis skal man  
 ikke give sig til at se på at lave Røngenerne an.  
 Men en nærsam Hønd kunde jo nok have støjede lidt  
 af det alfar balletmæssig i denne prægtige maleriske  
 Røngenerne Arrangement. Røngenerne selv ude  
 f. ex aldrig i sine Dage have båret Røngenerne optrede

i skitende Balletskjæder inde i Højen mellem de  
 Udenlandske. Men ude derudt skitende have kendt  
 Røngenerne til sine Højfærd i Bender alle og Skarps  
 Trædtøj = Tegninger. Skitende de - der ude Højen  
 have sig - en Skitende i Tivoli. Og i Høje - skitende  
 udførelse mindre Fantasi i Optogen end en almindelig  
 Røngener = Mærket. Vi har ude var fastindlæst  
 Ballet som tidt at et fastholdt her ikke blev miskendt  
 "Hønd alle udførelse mit som tidt af Høje Bøst,  
 som her har en af sine mindste glæderfærd Ballet  
 (mærke færd her tykke af Valdemar Pies - Mærket.)  
 "Høje Valdemar Bøstener, og færd i f. Salomons  
 vakte Springvands Trætte en Bøst af den højste Ballet  
 Røngener. Anmeldelse færd skitende om de skitende  
 Balletskjæder maa jeg tillægge. Thi heri Høje færd skitende  
 have Røngenerne færd, ude her ikke kendt udførelse  
 Røngenerne som Røngenerne har kamperet det, til  
 det her og færd Røngener færd Røngener.  
 "Hønd Høje færd Røngener an. her har den ude  
 Røngener, her maa den Fantasi og det her alle ude det  
 udførelse Røngener at det udførelse færd i den  
 Røngener. Og her ude jo ganske manent ude her maa  
 Hønd alle men ganske udførelse Ballet som færd  
 Hønd de to Tralle Diderik, Diderik og Tralle  
 Mærket, mender ven jo maa i efterfølgende var best  
 vandt til. - Charles Hønd skitende, efter at have kritiseret

100



de to fjerde Stykker, om Balletten. Tredie Fæng.  
Vier om "H. Duf," d.v.s. den gode gamle Ballet, et  
Falkenym. Unden Stogen det Stogen, at denne  
i Tideligheden tog Sten og kom ind som en flod  
Na. i dette dramatiske Kampen. "Hypolyt?"

Hier Baierenne og Hans Beck og Demme.....  
(her hører alle Programmet Stene følger.)

En eneste Scene som Funks Due i Churpy-Dansen  
hører kine-mato professor og sender Fanden vundet  
med Betegnelser "Made in Denmark." Den udses  
med et Skj. giv den danske Ballet udses berømt -

I ny Tidens genoptaget Balletten Montmarte den  
gik sidst Gang 1906-07. De var ingen uerolig Farsenderen  
i Balletbetegnelser kun Lancer den ene, Carl Klue  
Paischenier vanskeligt Parti som han med sin lange  
xanglar Plakkelser kom godt fra. I havde mit  
gamle Parti som Malen Hypolyt, der i 2 Akt  
Dansen Salopardet i Rocca-Lahren. I skuesp  
Balletmentens Læner de alle gik i denne Loran havde  
je afgivet den gamle Dora og alle auestet mit gamle  
Parti som Amoy, Dansen Lancer je sammen med  
Fur Barchenier, vi fandt for fleu pædriq Smøttich  
de gik at Amoydansen i var Udfoelse blev en  
lille "tæne" der tog mo. i Bifald. Tænevarer jeg  
3 Gang med den gamle Balletmenter, der stallede  
mig valsomt og jeg faldt mig nu mere hjemme

i Kallen. Udsen Lantet Klædteføler kan de ingen  
Nyheder frem af Balletten, vi Lancer i de gamle udsjellede  
Balletten for Loran færd, det var ikke udsen Spødsende

Hans Beck var ikke helt tilfreds med Stillingen som  
Balletmenter i det hele taget var det en Skandale som han  
var Læret. Som Loran havde han 3000 lb, som  
Balletmenter 1000 lb og som han 600 lb, det er uden  
høj at en Mand som Hans Beck der har været en  
seester Dygtighed, halet den danske Ballet god  
det smukke Stodder som den virkelig store, skal  
være misbetalt med en søvning. Gage. Med et vist  
Galgenhumor gik han de god med til Skafen og lod  
and han ikke moatte bytte Stilling med sidst Bød  
der stod i den for Duen, han (Budet.) havde nemlig  
1200 lb i Gage, hvad Skafen sagde til den Anledning  
malde Klæderne ikke noget om, men det her vist  
være en ut hemisk Situation for begge Parter -

Om Opvæn kan jeg faldt mig i Worthed, den havde  
kun en Nyhed, nemlig Hans Bettyly af Puccini.

Den var ganske udsømt set i scene af Julius Lehman  
de japanske Interiors var set af med en Færd og  
Vigt, der langt for et udske armarrende Tæne med  
smukt og stæfærd. Opvæn blev Handlen der sig  
om en Geisha der blev bediget og en enkelt højten  
med hvem kun var et Baen, blev i Tæne Udske  
Udske spillet søv kont og udske som Hatten foruden



Nils Hansen som Løjtnanten sang smukt, og var bleuet  
 en del paa i sin Bevogelse. Fik Peter Frederiksen  
 der altensom med sin Ullrich havde jo sin Ulydning  
 og med sin progtige Plenum vandt keen en stor Sej.  
 Operaen gjordes meget lykkelig og opførtes i Sæsonen 22.  
 for Udvalget Nils. Den 2 November fik den unge  
 Løjtnant Nils Hansen Løjtnant til at søge Løjtnant  
 Part, han havde ved flere Lejligheder vist at han  
 var en Bøijbarhed for Operaen og i dette Parti gav  
 han alle Mænds for sit meerskalike Fødsel.  
 Den første Sæson fik man den gode Bøijbarhed at han  
 og det var sin Kampkraft, alle hendes Skikkelser paa den  
 Tidmarked til Ballen som keen spiller med de  
 smukkeste Udtryk både i sin Glæde og Sog.  
 Naa nu endte det opførtes Wagner. Den flyvende  
 Halland, den var ikke opført siden Nils' død i  
 manen som Teaterpartiet. Nu var det allest Hæder  
 der skuedes hore Aften efter ham, og det gjordes han  
 i fjerdeste Aar, alle Mændene var enige om at han  
 både dramatisk og sanglig endogaa skregik sin  
 Følgere, jo endog sangik sig selv. I Bøijbarhed  
 skede blandt andet -  
 Og et endnu: Aften efter Nils' død seimanden  
 løftede han fjerde ud. Om Teatret ikke får har  
 gjøit det: Ja nu og maa den Toy Vær og satte  
 Pris paa denne herlige Sanger. For ellers tje

de ham fra os. De deude, der er ubemærket og  
 har Faustens pro Stemmer og keen lude.  
 Den sidste ny Indtæning var Under progtige Opera  
 Aids. det er en markant Stjerne der som Regel har  
 skinnit over den Opera, den er altid kommet frem  
 i Sæsonen Sæsonen og har keen noget opført et  
 ganske for Antal Gang, det trof sig nemlig altid at  
 man Aids kom frem aalevels kort efter Tiden  
 og no kunde man ikke for de extra Skikkelser  
 I de no var angivet der. Det samme var  
 Tjævedet i denne Sæson, den blev opført den  
 28 April og gik keen 2 Gang. At sate dette  
 meget opførtes og hore de meerskalike et  
 ved Nils' død skredes for 2 Ufføire Sog  
 er ganske skinnit, den Opera som den blev  
 altid for i Tiden og Sæsonen hore den angivet  
 ved Opera Tiden til sidste Plads.  
 Denne Opera er altid godt progtigt over Sæsonen  
 ligeledes denne Gang. Fik Thau og sin Bøijbarhed  
 har jo progtigt som Amoreus og Aids. og  
 som Amoreus var allest Hæder. Ligeledes hore  
 man i sin Stemmer Kraft, Ligeledes hore den  
 matik ydede noget ganske Udvalgt.  
 Sam Nils' død sang Nils Hansen ganske godt  
 men mange det italienske Smukt som skede  
 til i dette høitliggende Parti. Operaen gjordes



religiøse; Lykke, men trit et den hør kendt  
oppeil i Sang. Nu stoo her tilleg et mæne  
Gæstespille.

For sin Kunstner og gennem Casper og Amie moede  
den berømte Itallenske Sanger Signora Maria Galia.  
to Høbenhavn, hendes fædre Optogden pro det lyf  
Teater fandt sted den 17 September som Bænen.

Signora Galia ønskede ikke selv at sige sig for Pillekæm  
i denne Hall, da det var hendes hvid at denne Hall  
ikke pladte hende. Det blev dog ogsaa noget af en Skuffelse,  
skun Mødene, hør hører i det Partiet med de gæst lynd  
to gode Artikler: "Køstet" og "Spaniernes Hellighed"  
men begge dele virkede ret udmændig og i færdi Alth mang  
de denne Bænen, som saa brilliant ud - lige til at gaa  
for Bæneoversikterne - bode hør og "Opist", lige  
som man soude det virkelig kunstnerisk Temperament  
i det sanglig, Fæder. Fæder, ønske Møden gennemgaa  
ende over den skønne "Kædet" og "Hørne kitter"  
uden som ganske uheldig. Som Dan Jose hørde  
den unge Sanger sin Nielsen, foretog en Del "Kæ"  
variet, en heldig Aften mænt det dramatiske, det  
siger meget naar man tørke tilleg pro "Kædet" efter  
gennemlig, Skuespil kendt i denne Hall. "Hørne"  
sang fædre Sang Fæder, skiedt sig udmærket  
for Partiet. - Hendes Optogden var som Mæni i Bøhemi  
her fik Signoraen fæld Opregning af venter det sig hørke her

gennemlig Sang kendt hør var i Bøhmen og. "Hørne"  
Hørne der hører sin Debut i denne Opera, hører just  
mænt Fremkist og hører smukke Tenor udførelse sig  
i et sin Skønne. Hør skiedt hører under "Hørne"  
Fæder over Partiet som tilføjer, men Partiet lode ham  
kennelig højt. Hans Mæni som Partiet hørde en  
"Hørne" omstødet, han var af et meget stidbart  
og godt temperement. Pro en af "Hørne" fæder til  
"Hørne" King et andet Tempe end det han sang i  
men "Hørne" protesterede sig, gørd "Hørne"  
opmærksom pro at han sang rigtig, efter Mætanomen  
og hørde at det moatte ude "Hørne" der  
ikke hørde det rigtig Tempe. Den 24 September sang  
Maria Galia Tosca. Hør hørde alle Hallen gave Bøtinen  
og hør virkede bode i denne Hall end i Bænen og Bøhemi  
to at erstatte "Hørne" hørde Partiet indførelse den  
vinter Sanger "Hørne" Fæderowski hør hørde med hør hørne  
indførelse Partiet pro italiensk, hør sang Partiet god  
men mangede den "Hørne" som Schrygias Hall fæder  
langer. Som Ceraladassi hørde "Hørne" hører atter en  
af sin store Aften. Begge Gæster fik den tradition  
nelle Fremførelse Signora Galia end, to  
"Hørne" sigte Gæster var Martha i Døden. "Hørne"  
Bænen bl andet følgende

Signora Maria Galia sang og spillede i Aften Hørpartiet i  
Døden som hør har sang og spillede under de 400 Sang.







i det lide Des. Nij. der har gjort dem alle klassik  
 hvem hørte ikke for mange år siden for Odo Nelson  
 senere for Emma. Menner, især for Anne Black  
 de fandt at nuancer det betydningfulde Nij.  
 Fik Jørgenly see nydelig y sid tid men det var ikke  
 nok. Som Hansens var Johannes Paulsen god og  
 tog Dyrpenig for Klent, han var livlig y munter  
 y som sine Pans udmærket. Dermed var Hofman  
 send Fæltinsod Samsted bladet for det y faldt  
 ganske ud af Kammer. Her minder man gamle Peder  
 Ghem. Den der stod best var Odo Paulsens som Klakke  
 hente som nyere Publikum meget. Nij. gik 15 Gang  
 i Sænen. Den næste ny Indledning var Pastor Esmann  
 herlig, Komedi. Den kan familt. Nij. var for Black  
 der havde overtaget Emilys Ball efter for Hennings  
 her var gamle udmærket og sojde de rages Reglakt  
 her med sin medfælle Fæltinsod, ny var ysa Johannes  
 Paulsen som Garsen Rieding, Paul Reimers som Gar  
 Mozenbylm, Rose som Kåtranten y Skufest Kåne som  
 Garsen tris sin den flåse fæder. Endelig spilede  
 fik Jørgenly Sænen nydelig som Datten & Sa.  
 Of de gamle Ballchaener genso. man med Glæde  
 Odo Paulsen fortællelig Garsen tris bed y star og  
 som hans Løjtnant den svenske Fæltinsod var Montgair  
 en beoacende. Chæmner som selv Puijodan ikke  
 hem stoe for. Den kan familt gik 16 Gang i Sænen

Haller, Komedi Jean de France eller Kom Kommen der ikke var opfat  
 naar 1889-99. have altid været vækkelj at finde en Skuespiller  
 til de fandt at spile Ballen, der er mange der har fækket  
 Kånen pro den. Nij. sende sin tid at teatret i Johannes  
 Paulsen har fundet den rigtig til at kære dem alle  
 Han var utryk kemik y havde udelagt dem alle  
 Pænen med 100 mang, fridrig, Røfens 100 det næsten  
 anatte betogtes som et Gåsen Stammer, men han  
 spillede med et y hem gelokne Frank skild han sig  
 udmærket pro. I hem fæder sig til sig Paul Reimers  
 som hans Sjæns Kier, han spang omkring pro sin  
 bylde Ben by sigde pro best. Mose at efter den lattelj  
 Kew. Den eny Skuespiller Skufest Kåne joel sig fæder y  
 bemærket som fæder Kåne Kew, men skintid meget  
 i Retning af en kemikemne i hem. De eny Ballen  
 her spilede y de gamle Kåne. fæder France gik 10  
 Gang om Sænen. Sammen med det opfæder  
 blev Kåne der ysa havde kilet nye star. Den  
 temmelj langtrukne Væderne fik en ysa Udfoelse  
 af Johannes Paulsen som skænden samhan havde  
 dæret efter sin Fæder y Paul Reimers y fik Jørgenly  
 var nydelj som Kåne y endelig beilieve  
 Odo som Dyrpeny Kåne, der var teektet ender  
 storkens op end tidelj. Høj Kåne opnoar  
 sin 100 Opfæder den 20 April.  
 Den 4e Mæi have teatret den sidste ny Indledning med

upokklygt



Melior. Den Gjeng med stor Interesse gennem men  
 Montjeun fortæller, at de andre Medicinere  
 stod færdige i Stykke, men var naar Reimert  
 god ham tjener de fleste kværner Hofmanns ikke  
 kunde vove sig med dog som Wokken og Wickers Her  
 Faguer. — Ludvig Halleys Fødselsdag mindes ved Opførelsen  
 af Fyppes og Bjergs med Fars Mellemhåndskunst Joseph Hayden  
 Omskiftede Fødselsdag gik man i denne Sæson udenom.  
 Fyppes og Bjergs gik, i Williams Blochs Færdigheder,  
 festlig om Færdig dog Partens Fyppes var gennem  
 Aarene blevet bedre, og hans Long Skandz i 1818  
 Aht og hans Opvoget i Barmens Lenz, var en hemisk  
 Næstfærdig af høj Rang. Opvoget Hofmanns som lokale  
 Skamper var en ypperlig Fyppes og en Smukkræft  
 god den Tid, den oppe sig at han Barmens var  
 til Færdig gæmde til det uimøgelig, det var lidt for  
 Mærkelstetke Mærkelstetke. Med Færdig gennem men  
 til Montjeun elegante Baron Nilsen. Hofmanns var Færdig  
 Lige Nilsens som Nilsen kun spillede Bollen som  
 et naturligt kraftig Barmfærdig. Det var et  
 Mærkelstetke et godt Læge til Mærkelstetke, han  
 manglede ganske de pæne Lægerne, som denne  
 Balle faldt, men Fyppes og Bjergs manglede Publi,  
 hem og gik 8 te Geng i Sæsonen.  
 Af nu Skærpe opførte 5, der af de 3 original Sæson.  
 Det færdig var Færdig Mærkelstetke, "Hvor som elken sin Færdig."

Lydige i 3 Akter. Det blev udmærket spillet af Montjeun  
 som Roscoe Færdig. Etich Reimert som en gammel Færdig  
 og hans sin naar Reimert som en ung Færdig og Færdig  
 Færdig Roscoe sin Læge Democellens var i gode Mærkelstetke  
 hos Færdig Nilsens som Amalie Færdig og Færdig  
 som Edith, det udmærkede Stykke samlede udmærket  
 "Hvor til 20 Færdig. Den var Sæson Stykke var Færdig  
 Rader." "Færdig og hans Nilsen" Skærpe i 3 Akter.  
 Færdig Læge kaldte Stykket for et Sæson  
 Færdig, det var dybt og mækt, men blev udmærket  
 spillet af Nilsens som Færdig og hans Mærkelstetke  
 som Sæson og af Montjeun som Færdig Færdig.  
 Stykket gæmde 11 Opførelser. Den interessante Stykke  
 var "Færdig Mærkelstetke" Færdig Mærkelstetke. Med et grundig  
 Nilsen til jødisk Færdig var Stykkets Mærkelstetke  
 færdig Mærkelstetke. Det døde sig om det færdig  
 Færdig i den Færdig Færdig. Dette bygdig  
 Færdig med et bygdig med den færdig  
 Færdig færdig Lenz god Færdig, det Færdig i et hem  
 færdig sig som en ung De Færdig hem  
 Færdig og gamle Færdig i den færdig der har færdig  
 en Mærkelstetke og som gamle Færdig ikke har færdig  
 ikke desto mindre Mærkelstetke han den færdig Færdig  
 i det hem far som han siger, "Ikke at gærdig far  
 Færdig, han gærdig endige, sammen med sin Færdig  
 Mærkelstetke med en Mærkelstetke som Færdig Mærkelstetke indbyrdig"



til i hans elegant Heim, for at dogte Brilleys medgifte med mere sammen med herens, men de talen kommer om Violen og de tilkommende Børn Doab som etersoden ønskes skal ske i en Kristen Kirkelyge det gamle Hlad frem og gamle herin udgyer at sin indgyemte Galle og Ansiget pro etersoden, men de gamle herin og sin Datter esker at keen har givet det Tilryg at lode sig kerkelyge og sine tilkommende Børn sles. Da gamle herin haer det faerode han sanderkneet etersodens Heim, men Nathansen lode sit Stykke ende med et Kampen. Den tynge Kernen der for at fage sin Farader har faelant tithus Harkhedoffer men som selv es of en lilende Natic, avuier sig nu, lode gamle herin selv bygge hem Hoad i tithus. Udmarkes iseruset af th Nathansen selv fik det en existerende Udvalde of alle de Medicinere. Faer og fremmet of Manjus som gamle herin, der var en Faktad om denne gamle Fod i Hark, Lang, Halding, Hoandlingelen og Stemninge og som han mæned omkring i det byggele gamle Heim med han som guler ud of det rinkel, der. Sigis Niendam som hem Kertu dokumenter hvilken byppesty Skuejellerens Teatur haer faet til at spille alder Raller. At Amodstosly var Johann Paulsen som sønnen Fode, Fossue i Feat, Hiden hem Fode stæckd var glimende og hem iustonesly; Smakken var of stor Kamak Virkning. Th Niendam var udmarkes

som den anden sin der smukt taeked sine Fæleber om Heim med. Sam Datten udgjeli Dattum Ralle mid tenked af Fai Bloch En udmarkes Præstetian har ogsa Paes Reimets Prokeind Meyer han rudi i denne Ralle at ude udruke sig til en glimrende Harkter Skuejeller. Sam etersod Kernen na th Grundaff. Stæfies og faenem tra hem taepungstij Republikke Lijelad na th Bore som tynge Kernen pro sin Bode. Stykket gæde Kataler bykke og gysode i denne Særen 19 Stykker. Den faite fremmede Stykket na den tyngeke Forfatter Melchior Lengyel Vareset of den tynge Skuejeller Hoad Borcheniis. Skuejeller haer gæit mozt bykke i Berlin, Paris og andre Haudstæder i Europa, nu var det amiser naest her og Stykket Handing er i Harktes fastet fægende. En Hlad Fopener haer sloet sig ned i Paris og Sannet en Helani, de er alle stænder Mand. De Nikoler Tokesano, har en Dygare at lase for den japanske Kjerne og arlyer pligt offylende, men so kommer Taijunen. (Stammen) i en letlende Kernen Skibkene, han lode sig bode of kende, men so keen aalenlyt esklare at keen har ham til Kar kommer den japanske Hyon Harkter op i ham og et hoft Dygar mellem dem kude han sin Etkeriner. Deres gæit den en Reting, men for at vode hem for at han kon fied for sin arly Dygare pootger en of de sin Fopener sig fylede og lode det of Nikole Tokesano i Retten agier sig ad den Phyeidj faite de sin Fopener et fide Retten by byjet voder at den arlyde; aljied hem

Skuejeller Taijunen.



dems som skysdig, men det viser sig at han skjøde er blevet  
 forbig, og at Tokesama og Sanyel og Lidembaer, har fortaget  
 ham Guld 100 kan d'ar. Hans Broder Japonere vinder sig for  
 hem sigis de. Det var godt han d'ar, Han var dog ikke mere  
 en of d'ar. Der var mange iadmodeskede Scene i Stykket navn  
 lig den Scene hvor Japonerne er hjemmets i den Hønen og efter  
 de europaiske Kloas, og i j'ais dem den Himinai og de  
 pemptes den smed l'ou Madraser som de anbringe i  
 en Hønen, her anbringe de dem og nyde den The  
 og samtale med hinanden, man tænker sig, pro der  
 Modersmaal. Udførelsen af Stykket var gennemgaaende god  
 is Skindens som de Nitole Tokesama, Montzei som  
 den gamle den den Foyasou Hobayashi. Som de  
 to Pionerkatte Helen Karache og Therise Meenier  
 var Fik Foyeloy Rauer og Fik Fudun Haidley meget flink  
 men mangede altynd Modershed til et uafais d'ar  
 Raller. Stykket blev engens Lucas det g'it hem 6 Gange  
 og aldrig mere. -

En teaterhistorisk Beskrivelse var deimod Udførelsen af  
 William Shakespeares Sjogedri Fulin Casar. De Montzei i en  
 ralle dette muligt, Arlyer, der var sat set ind pro et for de k'itais  
 rke Spten 100 uikningsfais som muelig og med k'ingn til Decora  
 tioner og Kostumer var det en et skabe Ram frem pro Casar  
 Tid. Der var et ualdigt Kampens de modsket et for  
 Hønenes Hønen, men de Montzei var en Feethen der  
 fortid at erunde d'ar smog, Hønenen pro en glimende

opstalt

Mood. Forfatteren Luend Lange skrev om Fremvættens f'ajense.  
 Det h'je Teater havde benyttet de Høneniden som  
 Dramat g'ier det, pro allubidete Tid. Stykket var sat  
 op med en uindranlig Kostumefadelse og med en lig,  
 100 uindranlig Uafadelse og historisk Hønenhed.  
 Det var for en Sang Skysd en uindranlig Nydelse at f'ardyle sig  
 i de højen og mangfadede Kostumer, der i start og smat  
 var som de skude ude, og at betogte de sig, smat flink  
 lende og klav, smat partike afstemte Decorationer, der  
 i h'nd Enkelthed l'oukde Fantasin til Melicid.  
 Noen d'itid kommer at Instruktøren med samme  
 Hønd havde fortaget at mente Teaterhimmelen Uro:  
 de d'uinde Skys, Stormen Tuden, Tordenvejret Tid  
 skab - som talkehemmens Bevogelse: den Baljen  
 den Fremtormen, den lidenskabelig Røbe - her  
 det siges at Fæsttilligen i yde Hønenen var i den  
 smukkesti Daden. - ~~Hønen Stykket forde jo 1000 Hønenid~~  
~~k'itais~~ "Hønd du var of star Fudun, var Mandet pro  
 Fulin Casar pro Caputalium, al var 100 mestelig insom  
 set at det l'ob mig k'alt med ad Pyggen k'ingn sig  
 100 det og det var tiat uden D'undens t'ing sig et  
 j'ig 100 Stykket f'aisli Høndet mindst en 10-12 Gange  
 det opf'alden 17 Gange Af h'jue star Fudun var Antanai  
 Tale pro Fulin Romanum der i de Montzei Udførelsen var  
 et Hønenlykke i Talek'ens og her var hem Fremvættens  
 f'arkelig, de smogte, talkehemmen der anspand lytten



til hans Tale og iurens færdig Afslut i hans Tale, var ikke ham det var en Flek Statistisk, de var 100 godt indstændt at hver især og de 200 Skunkke hjerem opvædet en selvstandig Baller. Det er eno. Skatpunktet i Stykket. Sam Tæller Casar var Johannes Paulsen ganske for tænklig Baller i sig selv er jo ganske liden men ham impen med en 100 glimrende Skerke, Skerkekoet, gæster men med en Haldning der imponerer. Efter Montjeur var Johannes Paulsen Casar den entusiastiske Tegner. De ender Baller blev mere eller mindre godt spillet. Det var i det hele en Færdig som det sig Tæller havde star der op.

Den 11 Næmmer offentlig Revisanten, Dygt for 300. I og Doctio neene var star for alle de Rællehaude sørg for sig Paulsen hær grændekamiks Klædning jo byffem var blæst Klædning.

Opvarmer Edvard Sjæholm som var ansat som Bibliothekar ved Teatret havde tidværet en lille Bog, kaldet "Det kongelig, Theater Dygt", den var en dansk over det nye Teater ansatte Personer for alle 3 Kunstformer, bytter var "Hær og Dikter Personer samt hele Søsamen 1911-12 Reputatør m.m. Gennem goer man hærten over de Skuespiller og Skuespillerinder, som Teatret roode de over kammer men smolt til den Keimkar at Særsiden var bedst experimenten ganske udt, var allerede at Sam Paulsen godt hær og havde Toget Engagement ved Dognenteatret, hær telleg, itoedon Star og Skuespiller i den bedste Star og i færd Aftogis kraft, soe man deevne hærten over Skuespillerinderne

i gennem skattede smolt goe star Kamp Kloften. Tui Anna Stock var jo nu en star Kunstnerinde, Rigenom talno Niendam og Signe Niendam moatte regner for at stoo i færdig Plan, saa var der færdig Astud Færdig, Tæller Hælling og Ingeluy hærten, der representere Ungdammen; og som meddelte sig ansat Tui Auguste Blod. Tæller og Tui Hærning og Emma Thomsen var ganske at goe erstatet, men var man Skuespillerrepræsentant i gennem for de to sidste Søsamen; moatte for denne Søsamen var man se hær utrope i Star Tæller der er tricket goe færdig Hælling, Ingeluy hærten, men kan ikke færdig den Talent og man moe leevde dem for de moette Dygt og de har moattet goetop dem i denne Søsamen og i Betragtning af den Ungdam var det moette og hær de i færdig dygtig Dygt, men det var Sognd for de i færdig Tæller, de blev moette mænkung ved de mange færdig Baller i moatte goetop dem. Dygt Tæller Montjeur var meget stærkt færdig, der jek jo ikke at Skuespiller inden han havde en hærten Baller i det. Dygt goe Dygt am at han var træt, soe han spillede gamle hær i Tæller for Skuespiller, skær Blænde, at efter færdigende var det hær sidte Baller, det var jo goe anstændig hær at moette sine Rærdig hær Dikter og soe spille star anstændig Baller Men, deti hær at den goe Dikter nok færdig at temmelig vidtloftig Privatliv som ansat hærten



var temmelig grænnede for hans Stilling som Decretar  
 og som stod lig for Grandson til Skensale de fære  
 Damer ved Teatret nok var indblandet i det.  
 Men disse mindre heldige Affæer vil jeg helst at  
 glæde om og ikke nærmere komme ind paa det  
 smukke Emne - -

Endnu staae keen at noene at forhenne Salodama  
 Hærad Schæff efter mange Aars Ophald paa Berkeij Land  
 ogge Afsæet af gik ned Døden den 3 Januar 1912  
 i Aet 76 Aar.

Den 15 Maj moede det danske Raad Budekabet om  
 Frank Frederik den store Døds i Hambug.  
 Det nye Teater gik de Forestillinge den 16-17 Mai  
 og paa Thøgers Disatteldag den 24 Mai -

I Følge Biblioteker fra Apsalm blev By bestod  
 Balletten Personer og følgende Damer og Hæder (Se Bilag 8.)  
 Af Interesse i mit privat hør moe noene at min  
 Datter den stadig holdt sin Dans medlig, gennem min  
 gamle Ven Impresario Felmer Hansen blev angjort til  
 Ocean Teatret i Stockholms som Damaider fulde keen  
 skuede medvirkte i Opsetten i de fasthelt indtog  
 Dance. Keen gjorde mig en Lykke den nye og fik en  
 udmærket Kærlig, Keen var meget afbalat af  
 hele Personalet og paa hendes Aarsdag stillede Hæder  
 personalet udenfor hendes Leilighed, udelte med  
 Blamster og Dannelsyftig og sang en Song til hendes

Om. Dette Angjement varede et Par Maeneder, da  
 Keen kom hjem var de fastholdt en Paase alle den  
 mark reindt med Operaen Carmen, hvor Hæder sang  
 Fri Døgg Sættent og Penon Sættent her Bee sang Carmen  
 og Den Fære, det var nye. Felmer Hansen den anbrude den  
 Operaen Helt skæner og jeg var angjort til at seter  
 Operaen i scene, her blev min Datter nye angjort for  
 at undvike både som Damaider, som Damaider  
 og som Sættent for at synge for i Damaider, i hær  
 By de kom moede de angjort en bala Sue Dange som  
 sø min Datter og Hæder Keen temmelig med. Døgg  
 her gjorde Keen mig en Lykke med sin Dans og fik en  
 mig en rosende Kærlig i Damaider.

Jeg havde medvirket 72 Gange i Sættent og Keen var et nye 4 Gange  
 Efter denne ret berygtede Sættent var det sig at tanke  
 paa Fæder jeg endes i Aar at bestod alle Bøser og for hær  
 blev et paa nye Fæder. Hæder hær som antæet hær  
 de udelte Billeter i en 7-8 Aar var gødet over paa  
 anden Hæder idet fik Gode Skættent hær udelte  
 Teatret Keen skæner hær liggende Kjøper end og hær  
 for mig angjort Keen en Fri Hæder, der fastholdt ledt  
 i Damaider, sammen med sin Datter som  
 Balletmestende. Og for mig ydelig at var for  
 det Hæder bestidde jeg mig til sammen med min  
 Hæder og Datter at tilhær, sammen i Fæder.  
 Uden mig en bestemt fastholdt Hæder pættede sin var



Thuffelin, endelig, og, en af de fæste Dage i Færø, i Damp-  
ren drog vi til Hallen. Men Datter havde jo været her  
Tænkningen med Carmen, Thrasimod men Klæderne ikke havde været  
i England de sidste 20 Aar. Det var man end atter et gyf-  
te de gamle Mænd, det var jo også adskillig Aar siden jeg havde  
været i England, Tænkningen og gennem Færdet, det splendide  
kuede Bord, desuden Spadecitium og med et Døbt med  
den gode Bogen, og færdiglyngen, og det skønne Klæde  
for endelig et de Saltesagen, og Hællen, hængt man  
gik til Høj, for næste Skagen Kald, et var gyf-  
te og modtog det fæste Indtryk af Englands Kyst med  
Færdiglyngen til Hals, som den smukke ~~den smukke~~  
Tæn og igennem Kimpjoran for efter en liden Sigt  
at stige i Land i Hallen. Det var var skift og gyf-  
te og her et Par Dage og tog i den Anledning ind på Hotel  
Thrasimodan, hvor vi efter at have gjort et kort  
Færdiglyngen begynde os i Bogen, det var end et  
gyf-temning og de gode Bøttikere og de gamle Bogen  
Miner og helpe Bøttikere i Færdiglyngen. Vi spadecitium  
ind til Skovbøtten, hængt vi havde en smuk Ud-  
ind over Bogen i Restaurationen spille vi man  
Færdiglyngen og det var Høj, det var helt rigtig og  
være sig selv, vi havde det virkelig rigtig Høj  
Den Plan var at tog til Solby for i Færø Mænd  
at endelig og i den gamle Skovbøtten og da  
vi havde opbaet os en halv anden Dage i Hallen

og jeg havde gjort min Klæder, Datter begyndt med  
Hvad de Mænd havde Indtænkning af at se; faldt vi  
Hallen, og tog med Dage til Solby. Ankomsten her var  
vi indtaget af Færdiglyngen der var Indtænkning af Skovbøtten,  
denne Persianske, vi spadecitium det korte Stykke Dage, og blev  
som endelig var Døbt, vi havde ikke jo selv Skovbøtten  
geometriske men i et Annex der hed Bøttikere, og 5<sup>a</sup>  
10 Mændene for Hængt, Bøttikere 100 Gyf-  
te Solby og omgivet af Skov og Høj, Bøttikere, var  
Værdier og omke Tidmængde og da det var som  
tidlig, gode Færdiglyngen, var der ingen Færdiglyngen, som vi  
havde det hele for os selv. Vi fik os smukt indtæ-  
ning og vi havde det meget Høj her. Den Skagen  
drøbt kam Bogen med den Skagen, Færdiglyngen, Høj,  
og Aften spille vi i selve Skovbøtten. Det  
var færdiglyngen at jeg faldt mig rigtig Høj efter min  
Færdiglyngen i 1910. og her var alle Bøttikere for at skænke  
Bøttikere komme rigtig i Oxen. Den Gyf-  
te vi med og vi havde omke i Omegnen der jo er meget  
smukt, men Spadecitium var begyndt at smukt,  
at spadecitium i den liden Bøttikere, lang Solby og  
var ganske hemmelig især de Færdiglyngen og 100 Gyf-  
te Høj og omke og fremlyder den den ene  
skønne Udtryk efter den anden. Den Skagen tidlig  
nær jeg gik allene i Skoven kendt man siden  
Færdiglyngen at bytte til Færdiglyngen og Hængt Nedsen



Indregel ha kilet en 8-10 Døge paa Qvæd q Torrensøen til Søskene  
ag 8-2.

(77)

melleem Steenens. Selvfølgelig var det meget  
man kan tænke sig, men der var en Kæse, sjældent haves  
end 1ste Sal q, hvoraf mange er meget gamle, men man  
gaa om Moen der findes en Sal q. De har men Udgifter  
til en gammel Vandmølle, der, naar den er i Berøring  
der allerede er malet ud, men meget af det idylliske  
er dog i en Bøddel og so oped Solen sken, hvor Bjergene  
færdige hængt ud over Stenen Vandet q hvor skænt idyllisk  
sig i. I melleem de høje Bødder. Her tillige i Tidens  
og sig og en anden. Der er en Dyr. Da vi havde baet  
der en 14 Døge tid maatte jeg en Dyr q. Spadere paa  
Gaden, 2 rige Kvæder hvar med et Høndekjøb i  
Hønden og dog skænt de var sammen til var det til  
Bødder det færdige med Søskene med Søskene, der sam  
men med den Venende til Bødder var paa en Tid i  
Fylland og vi var maatte til Solen for at gaa dem ledig  
Søskene hede her. De kilet paa dem og de blev sig  
meget glade ved at de mig, de vilde tog end paa  
Kette Kæmper, men jeg færdig dem at tog end  
paa Skæmper og de sig fortalte til Bødder  
at min Kæmper, som der en gammel Skæmper  
af Kæmper, og min Datter og jeg boede der var de  
ikke naar at aen. Jeg fik meget af dem Bog og  
vi spadere ud til Skæmper og der de paa blev  
indlagte i Aneket og Glæde var stor de min  
Kæmper tog en gammel Skæmper. Vi havde

(78)

det meget færdig sammen og vi vilde vi en kvæd  
de to Døge, og vilde dem Solen Søskene. Det var endelig  
ikke min Kæmper at tillige, hele sammen i Sol, vi vilde gaa  
til Vestkanten og hende i den Aneket, det er i Søskene  
med et Kæmper i Kæmper, men de Kæmper var meget  
hede blev vi en kvæd, som at vent til den kom med Søskene  
i Tøjet, saa færdig blev vi hvar vi var, men de to  
Døge havde mig hyst til at komme til Skæmper blot for  
at var Døge, vi blev so en kvæd som at gaa Søskene med, de to Døge  
og min Kæmper tog med Tøjet, min Datter og jeg hængte var byde  
vi tog tidlig for Solen og hyste færdig til Søskene, der paa  
ridere stod paa, men Døge blev so en kvæd og so en kvæd so da  
vi kom til Søskene, maatte vi ogsaa at komme ridere  
paa byde, so vi var kommet en kvæd en kvæd færdig  
Tøjet satte vi os hængte til Kette i en lille Søskene  
Kvæd der var en kvæd Hønd der drak vi Hønd og hyste  
at de Tøjet kom for Solen, so vi kilet end at vi  
ikke havde Bødder for Søskene sendte vi dem Kette til  
Solen, so Tøjet kom og Døge for Søskene mindst  
saa so stor paa Søskene blev de meget færdig  
men vi kom hyste end til dem og færdig dem  
Sammenhengen, medens Tøjet kilet med os ad  
Skæmper til. Ankommet det tog vi end paa et mindre  
Kette, her var ganske paa Søskene so vi havde det meget i genest.  
Det var 28 Aar siden jeg havde været paa Skæmper, den var  
der jo kein færdig, men vi var det Søskene en kvæd



By med mange gode quædmenes. Høi mange flotte Butikker  
 og en masse Hoteller, den var ogsaa umiddelbart frem seende  
 mere skole, Familien Amken, Røcker, Højer, og var paa det  
 Digtet Halge Doochmann havde staaet dem med her, og han  
 de havde bygget dem ganske dejlig Kunstværker. Do vi havde  
 spist til middag, benyttede vi Eftermiddagen til at gaa omkring  
 i Byen og ned og se den udmærkede ny Haars Byghendes  
 goet Aftenen tillige vi gaa Brändelens Hotel og do de  
 var 10 gik vi hjem til Hotellet og gik til Ro.

Den næste Dag havde vi bestemt to at her, Doochmanns Grav,  
 Gænen, Tøjstuen, Doochmanns Hus og Gænen Badhotel.

At faa etog denne tur til Fods var temmelig for Damene, vi havde  
 da kjort en lille Chasabang og da vi havde spist en god Frikasø  
 paa Hotellet steg vi tilvegs og var begyndt af et straalende  
 Solskinsvejr. Turen gik først til Gænen, paa Vejen derud  
 kom vi forbi mange smukke nybyggte Villæer som jaan  
 af Fiskeens, de spekuleres i at bygge dem ud til Søen,  
 men gæter og det var ingen saerlig Spekulation; Thi det  
 var jo blevet modeent at tog Sammensybaed paa Skagen  
 Efterbaanden som vi kom frem to, Bebaelers huen og  
 i snart 100 vi ikke andet end Maubalm, Klitter og  
 Sand. Klitterne havde Berner med at trokke Vognen gen-  
 nem Sandet, see det gik langsomt Fod for Fod, men  
 omsider naaede vi ud til Bænen, den saa ud som  
 for 20 Aar siden, altho' vi virkelig Har skillede ustand-  
 lig med Gænen og mødtes og brødes atth for hinanden

Hojeene havde som for 20 Aar siden sin Samlingsplads  
 paa den gamle Pias og do vi naaede stog de færdig  
 og i Jærnen, det mogle Har og den storsende Stær  
 tempererede Damene og gav skildning til legesuden  
 Uderud. Deyaa kille vi udsen til Halge Doochmanns  
 Grav. Doochmann var død 1908 paa Haarkost Senatium  
 og med stor Høitidelighed blev hans Aske ført til Skagen og  
 smukket Klitteren paa den stes Digtet ikke for end i Skagens  
 Klitter han blev fordeles sammen med sine besæmte Damer  
 det var med dyb Demod jeg leetode denne enduise Nlet  
 hvor han hvilede, jeg havde jo kjendt ham godt og haft den  
 stas Oplevelse at arleyde sammen med Vi og saa ude  
 med ham i hystig Lø hvor han var den yngste blandt de  
 Unge. Hans Skjøt ganske simpelt en Fremjæmten sig  
 vilket med et teenjette der faaetide en Lyre. For jeg  
 farod Gænen plukkede jeg en lille fattig Blomst og tog de  
 den paa hans Grav. — Vi kille vi forbi Fyret, men  
 do ingen af Damene havde lyst til at stog Lø og de mange  
 Trappeteren vejden vi med se det nediga. Det Badeta-  
 llet stog vi af og her drak vi Kaffe, deysaa kille vi til  
 Doochmanns Hus, den var indrettet til et Museum, det var  
 ulvye intuerant at forde i disse Steen og se alle de smukke  
 og faukkelig Ting der var samlet her, for det første  
 Stærnes Malerment, Vognene med alle de dejlig  
 Malerier som han far en stor Del selv havde malet  
 og saa hans besæmte stas paa Killeet, hans torvne Vest.

us

hem

var



181  
som jeg paa en kjærlig Maade saa at fæden Sang han paa  
Carthago satte sin Hoved, Pienessen og det halve Hæng  
sig isæerne, hans Røde Felt og mange mange andre Ting, det  
var interessant at se det det og jeg saa jo paa det med  
andre Gjenstande de tilfældig Tænder og Bodeparten der  
afleges Rind og Besøg. Nu var det meget at se paa  
saa der gik det smerte og et Par Timer før vi kom  
læsne os og komme videre, men ansiden kom vi  
atter tilnærmelse og kastede nu tillige til Skjæne, vi kom  
lige hjem til Chisso, og midens vi satte den til

hans mange  
Påske

Chisso blev vi enige om at rejse tillige til Saly  
med Toget der gik samme Aften Kl. 7. Alle 5 fik  
vi en bæjere faroscher, hvilket ikke var ualmindelig  
so vi seer var de eneste Rejseren der skulde med  
Toget, Timer til Saly gik hurtigt og undervejs

Pantals om hvor der havde set og byderne paa Skjæne  
Turen. Vi tillagte nu nogle kule, Dej paa Belykde om  
Dagen forvædes vi var og om Aftenen fik Domene og jeg  
en hyggelig Whisk. Vi var nu i Stillingen af Færd Akonid  
og der var begyndt at blive varmere i Toget, saa vi tænkte  
nu stærkt paa at byde op herfra og komme op til den  
stræjp for at komme til at bade, Fik Mein Brænken og  
Fik Boai spørgt om vi havde noget imod at de spaa  
te med til hænging, det kunne vi jo ikke have noget  
imod; thi vi var jo kommet udmærket tid og det  
sammen her i Saly, jeg tænkte saa op til Vorten

i Pensionatet i hænging og bed ham yderligere om at reservere  
mig et Værelse til. Den første Juli blev vi saa alle op for Saly og  
tog med Toget til Hænging, ankommet her til halvt Dags rejse  
der gik til hænging, dengang var der nemlig ingen Færdene  
dette, men man maatte benytte Dags rejse, det var  
en stor Chærbang hænging der hængte her i Hænging, men  
Bydene hvordan skulde vi færdem til hænging; de ska a  
nok længe; saad Thicker, han havde Bydene paa hver  
Side af Dagen, og der hangt de idemærket. De vi skulde  
til at hængt var alle Både og optog saa vi saa som  
Sed i en Torsdag, heldigvis var det grov og saa Saly gennem  
de ikke, men det var aligevel en dag for at hængt de 1/2  
Mil mellem ganske færdene Thicker, men efter et  
Par Timer Thicker maade vi endelig hænging og blev set  
af med Pensionatet hvor vi skulde bo. Det var meget  
uvenneligt et stræktat Hænging en rigtig fiskerhytte, vi  
saa lidt betænkelig tid, men saa kom Vorten en udmærket  
Tytte paa en rigtig Væstehausfiske, han blev os hjertelig  
velkommen og ønskede os naar Væsten, de var ikke i  
det stræktat Hænging, men saa lidt for og det var hyggelig  
Tropanebaner, og Væstene var ikke store men yderst  
hyggelig smukke og meget paa og rene. Der var  
saa de til os, at hvor da nu var kommet af med Toget  
skulde vi komme over i Stækket og saa en Hænging  
Hænging det kunde vi nok trænge til aenig saa den lange  
Hænging. Stækket indeholder 2 store Væster hvor det



ene var indrettet til Spirituie, der kunde vel spise en cirka  
20-25 Mennesker, det andet var Døylestue hvor Gæstene kunde  
ophalde sig, det til høftet var deul og Bjælke var der ogsaa i høftet  
eneelig fantes ogsaa Høkenes her, var Vestinde var en  
mygt elskverdig Hans, men vi skulde det viis sig om  
høim kunde have skod. Her var flere Gæster, hvoraf varly  
sin Hømmesat Balletsamer Holger Holm, med Hans og Pan  
moo mouner. Høve var her ikke mygt of lang med Høim  
Faccer, der loo lejant til Vijn var der plantet nogle  
Baer og her var Bønde og Støer hvor vi i gæst Dyr  
nød var Høffe og betyde de forlignende Bødeger  
vart Penichat loo ligsimellens. Rennemans Høde,  
Apholdet høllet loo her havde stodig en Høve Mønstre  
der passende forli os. Bøved Høim lobe dylet var  
en Aa hør Bredde var bevarer med Tøllevar,  
Høge, her fanat sig mig smat et Pøde, hvor sig trak mig  
telleg, efter Trobert for i Bø at lase min Aar,  
foe en lille hør. Vi lende ganske idimortet var Vestinde  
havde lort at kag, i Høimboen soe Høden var god  
hør fik vi temmelig ofte, Bøved sig med Støer, Lønding er  
et typisk Vestindisk Fiskerij, det er en id ejendommelig  
Nøtte der fender krogge, naturligen er her nogle mygt  
Høim, men her fender ogsaa lang Høve nogle mygt Bø  
her hør bestander en Blanding af Lø og Gøde, disse  
Bøner har enkelte Støer en Høde af et Pø Høimede Pø  
Strandbøden er ganske fastly, og vi begyndte derfor

stak at bade, hvilket stykket min Nøve i hør Gød  
lo vi kom ind i Føim var her et mygt Bødele, Lønding  
var jo ogsaa blevet et mandent Bødele. Det var en Høimede  
at spode her, der var mang smukt Tø man kunde fore  
te sig Bødene hvor vi varten ingen Bøde for. For det første  
var Tøve for hvor vi bader og til Høimet meget smukt idet  
man fik lang etær der smacde sig i de utrolige  
Bødele for eneelig at lase ud i Høim, pøe Høim  
af Høim hørde der sig mygt Strandbøner, hvor gøde  
pøe Tøppen enkelte Tøker hvor der Høim gøe  
nøge smarte Høimboen havde kaldt Tøim her  
og opført fikse Lømmetøve som de benyttede i Føim  
Høim dem var den bedste Violinist Høim Høim,  
der var gift med min Hømmesat Tøim Høim Døtte  
de var nemlig ligs kommet hør, dem løjte vi  
nøge Gøve og de havde det meget byzzyly. Høve  
man eneelig smat Høim lør man imponeret med Høim  
sig at se den mygt Strandbøner og Høim hør Bøde  
Høimede med Høimede Spektakel. Man kunde ogsaa  
fante, nogle dyle, Tøve lang Strandbøner, og det var dyle at  
gøe pøe den Høim Strandbøner, her spode de man gøde  
ud til Røim Høim, det var sjældent man kunde  
komme hør, so Strandbøden her var ganske smat  
soe Høim Høimede sig og med de Høim Høimede  
soe man ikke kunde komme uden om. Høimede man  
der en Tøve som sig syner var den interessant, det var



85  
noar man gik oppe p. Sagen og de hoj Bæker, 100 Hæst  
dykt ned til den ene Side, og til den anden Side ind over Landet  
hvor man havde en prægtig Udbygning. Vegetationen heroppe  
var nærmest Græs, enkelte Steder var Jorden dykt og de store  
dejlige, frode, Maenmakke. Noar man spodsnede heroppe gik  
Teien ganske til Røttens, tyg og til en liden Klippe de hed  
Maerum, Tellingens Bogde man ledt langre ind i Landet  
og her gik det ad smalle Stier mellem Tvekarleens og  
Lyns, afveklende med dejlige Graengene hvor Kløvet ganske  
og skæbte Bønder, under høst og her dykt og i Landet  
Herionatet hvor vi både var der nu først oplyst, og ny Forten  
var kommet to norske Familier en Diektis Wistow med Kløvet  
to Sønnen, og 1 Datter, og en Dørlag Goin med fire alle fra  
Skottland. Der var ikke godt mange, dog for de to Familier  
og vi fandt hinanden, og det vilde sig at var ganske udmærkede  
Mennesker, de var stærkt passionerede for et bade og vi blev  
enkel Heloni der hvor de vandrede til Hæst, Halv Holm og  
hans Hæst stilledes sig op til os 100 vi var en halv Snes  
Stykker der var sammen hvor de og vi havde det forfar-  
delig mæssigt og gemyttelig vi var med Stønden for 10  
5 hvor de fik Bønder, Bøde var ikke badende som de  
fælte dem lidt tilisat, vi var hjæ af at de ikke kien  
de tog, Det i var Badetiden, men det var der nu ikke  
noget at stille op med. Diektis Wistow Datter, Sønnen  
had kien var i samme Alder som var Sønnen og de to  
enige Rejer blev snart siglig gode Venner, Sønnen var

86  
at var varke Litter i 15-16 Aar Alder. Det kan nok være  
at de kraftig Bode stykkes og i kløvet og en uheldig Apitet  
noar vi kom hjem, og blev bødde i den lovløste Spiritus  
og Møden blev devent og nogle kvikke jyske Opværing  
Igen var der altid en meentlig Stemning med Bødet, men  
hvor var der dog været i den Spiritus trods det at alle  
Vindur var abene var vi lejned at kueler og Dæmme  
næntlig Diektis Wistow der var en Mand der rejste sin  
250 D. I Stenidagen gik med faktisk Adspælling, Høj  
Fri Wistow, Høj Fri Goin havde som Regel arangeret dem om  
me her Kløvet Jøve hvor de fik dem en Bøde, de Ulyg  
spillede Boccia, men om Aftenen var der almindelig  
Vølpart ind til de hoj Bønder for at se Solen 100 ned  
i Hæst. Det var i det hele taget nogle herlig Dage vi til  
brøgt heroppe. Dog dette meentlig her skæde dog ikke for  
af uden en alvorlig Begjæret, der satte alle Badegæstene i en  
høst Stemning. En Dag midt i Bødetiden lød pludselig  
det Røbe, der er en Mand med et dykt. Det var den  
rodvante Kløvet, Manden der var i hinført stæde for  
sin Svammefordighed og var svømmet ind og stod mellem  
2 og 3 die Reule hvor han kien beender, her Kløvet kan  
for at samle Kløvet til Svammestien tilhøj, men da der  
der Dog gik nogle mere Bølger tændte de omkring  
med Hæst, men fik Kløvet og dyktede lige for Gjens  
af Badegæstene, man gik alle meentlig Opværing for sig  
men forgeret Manden var lid. I en hadtøgn med Hæst



lyde man hene sig, og dannede det til med et Lige og fægt af  
hens fortrivede Kærlighed, kender hene sig gennem Klædning og  
til Lagnesjælden. Seend hvor det forbløjet blev hende. —  
Der gik jo nogle Dage før den trykkes Stemning havde fortojet  
sig. — Fik Børnene og Bødi havde nu faaet nok af Vertshuset og  
var rejst til andre Steder i Nylønd. For os selv endelig den  
en Begjæring den ikke saaledes beskeftigede vare Tanker, min  
Datter, der som før antaet havde været i Stockholm, og som  
fik nu Brev fra Helsingfors om hende var villig til at  
lade sig angage til Apolloteater som Solodanserin og  
Balletmeisner, men lod hende 300 finske Mark om  
Maaenden, her tog jeg Affæren og korresponderede med Teater  
agenten som førte Forretningen for Dierklær. Det kændte  
jo var meget interessant for Gudrun at se sin søns Hof  
ter, og jeg var hellere i Tvivl om at hende nok skulde  
kændte fortojet sig Klædning, men 300 Mark, hvorfor hende  
også skulde have sig med Kartener, Parykker, Haarsmykke  
og Ibe var forbi, og skrev til agenten at sende 500  
Mark om Maaenden vilde vi ikke entree for  
Tillæddet. Angørelset skulde tilløbe til September  
og vi var nu i Klædning af Fæli. Vi ventede ganske sely  
for hvordan Resultatet vilde blive. — For Bøndemans  
Klæde var der ogsaa fæddet op af Goster og nogle af dem  
satt sig i Spidsen for et arrangement en Sammenkomst, der  
dele skulde afholdes i Høllens Havn dels for en stor  
Ting i Nærheden af Havn. Indlydelsen gik uendat

fæddet op  
om Bøddig etc.

til de andre Møteller, Persianater og Teateringen blev  
stor. Den første Aften sendte alle Deltagere i Høllens  
Havn der var festlig og fyldt med hvide Lampen, med et stort  
Bord sendte Udsættelse og Værdighed og der blev sæt  
Fødselsdagseng og høit Taler, derfor blev vi og vi  
fik alle Taler i Ansigt og nu gik vi alle i Partisan  
med en Fælle i Spidsen der spillede Harmonika ud til  
Tonen og her gik Damen til den nye Mager. Dierke  
uden og andre Forfættelse blev høit for Møteller ud for  
Danskprodan og der blev sammen en Masse i Høit af  
Natten. Om Søndagen var der almindelig Valg til den  
strøm, Fælle kom fra Hjærring og Bøndens forde omlydende  
Seende alle i den Tegn og det var maaske at se den  
Masse af Høitgæ, der var endstaldet i den store Høit  
mandsgaard, der skulde alle ned og se for Høit og  
for Bøddelitet. Vi var nu i Høit Mødet og for  
den tid plydte Havn at vandre af de gode Vandmand  
saa var det en Søndag hvor der var en Masse Mødet  
for Stranden, vi badede som sedvanlig, men da var  
en stor god Vandmand der striffede min skum, jeg  
tog ingen videre Værdighed, men da jeg kom op af  
Vandet og skulde til at bløde mig for, fik jeg saa  
forfæddet Bøndemester, der fuldstændig rammede min  
Nærkrop, det var med den stærke Bøddel at jeg  
fik høit mig for, da jeg skulde rejse mig kende  
jeg ikke staa for Bøddel jeg havde de mest van



ritig, smerte 100 Dønlige Gids og en af Wilow Pan  
 mer moette tog mig under skendene og lide mig hjem  
 paa Vejn langs Aaen var der masser af Mærsker  
 i skæde farve, de saa alle paa mig med lidende  
 Blikke. Jeg havde altid gaaet Bille paa  
 for at leerkrytke Gjænen for Solen, dem havde jeg gaaet  
 paa i Dy, saa passerede vi et Par gamle Bønder,  
 folk. De vendte dem om og saa efter os og saa  
 sagde "Honen." "Aa Herre Gud hvad det er kærely  
 han er ja lam." "Ja, udløst Manden." Og saa er  
 han ogsaa blind." Det lod sig kærne at jeg  
 trods min smerte ikke kunde have mig for hatter  
 langt om længe fik de mig hjem og brugt til sengs  
 men jeg led af forfærdelyst smerte eller konvulsive  
 Dønlige Gids endelige mig, men han stod  
 ganske uafstøende over for dette tilfælde som  
 han aldrig havde oplevet før, men da jeg havde  
 hvilet et Par Timer færdig smertene blev jeg  
 var etter rok. — Da en Ejendoms i Tidsejningen for  
 var Ophald i Hønting det fandt ikke sted stak i Febr, men  
 en 8-10 Døgn tidlige, ligesom at vi slet ikke var i Hønting  
 i Augest da der skæde hjem for at højtidelig havde var  
 Sælvrædder som fandt sted den 5 Augest, saa ma de  
 fatale Døndmand have optog at tidlig end de plejer.  
 Vi brød op fra Hønting omkring den 25 Febr og var kom  
 flakkede omkring Døgnen der skæde her og til Hønting

og med mange gode fiske og paa Gængen i Hønting vilde en  
 vi ad Hønting to. En Ting saa ogsaa hørtes Døktar Wilow  
 var hørstend i Hønting han var Døktar for Panatzen  
 Compagniet, Panatzen var et nærstykke med dem som  
 havde en meget Udvalde. Derfor kunde Familien Wilow  
 sig paa Gængen i Hønting. — Fra Hønting tog vi med  
 toget til Nieu Gündy, her tog vi ind paa Høllid, og gik ad  
 Norhust for Døje. Høllid var ligesom Pantanleuen blev færdig  
 over hørstend. Det det jeg var i de Døje det stak Høllid  
 nye Markt skæde af halde, var det enderant at se  
 de kærnde, og alle kærnde og prostig fiske Høllid  
 Hønting der passerede Braen, ligesom et Uds af Hønting  
 blev ført til Hønting og Proprietær i Hønting  
 i den færdig Hønting befærdet paa Braen i Hønting  
 det var som om man kunde tænke sig Hønting paa  
 den Brice. Vi sporede efter om Braen til Høllid  
 og her var ind paa en Hønting udstilling hvor der  
 var en Masse Hønting samlede, navnlig Hønting  
 det var manant at dem gaa omkring, med den  
 Piler i Hønting og se paa de udstillede Piler ligesom  
 maade det os at se enderant i Hønting til dem  
 hvor der var en Almøffe af Hønting, hvor  
 Hønting ved med lang Børde og fik den Hønting  
 med dem de gav hinanden Hønting, paa Hønting de  
 havde gaaet med hinanden. Blandt de mange udstillede  
 Ting var der nogle nye fiske Hønting Hønting

Da.



"Famlen" som vakte min Datters Opmarksomhed, disse Dage  
 var begyndt til de Nærmere, de var smukt indtøjet med  
 politiske Soder nogle var of saad lakeret til andre of byt  
 Mekaniske, vi moatte prøve at kære i dem, og det blev  
 Gustavns forske at kære for se dan en, de kostede \$100  
 1/2, jeg laende at jeg skulde tænke over det, soo kære  
 vi jo se hvordan det vilde gaa. - Vi moatte nu se  
 at komme hjem igen til København og med mange  
 gode skender tog vi med Dampvren til København, end  
 ge om at vi havde tillagt en dejlig Sammen. -

25 Aar havde vi leventlig baet for Sammeholm, men  
 det var min Kærlig forske at faa en moderne Hylked med  
 Badenovelle, vi fandt en soedan for faterne i Bilet og 3 Stk  
 vi havde toget Hylkedem i Besiddelse til April Flyttedg og  
 vi var meget glade for Farandringen, i denne Hylked skulde  
 vi altsaa holde vor Salvbælling. Atke so vi kom hjem  
 modtog vi Brev fra Agenten angaaende Angerementet til  
 Kærling for. Duktøren for Apallatid zik end for vor  
 Betinjeller, vi drofted nu alle 3 mge Sagen og so min  
 Datter havde tryk til at prøve sine "Kofler" Understær  
 huen Kantskælen med Apallatid. Angerementet skulde  
 tillades i Midten of Augest, soo det kan nok vare at  
 der blev truet med at foa alting i Orden Affyren skulde  
 finde Sted den 10 Augest, men so Salvbælling skulde  
 de vi have aenstaa, vi var sket tilbøjelig under disse  
 Forhold at gaa til over det, men so den anden Side

synes vi det var uindelig om Dagen skulde gaa Apallat  
 hen. Vi fik so ogsaa indleiet til fæsten og vi havde  
 en smuk Dg og masser of Gæst og Blomster og Telyam  
 men sendte den til vor Heim. Ved fæsten om Aftenen  
 den 5te Augest blev følgende Sang afbrungen. (Bilet 9.)

Alting dages sig nu om af jo Gudens gods afstis til  
 Kærling for, at lode kære toge allene deryg vilde vi ikke  
 det blev so Bestemmelser at min Kærlig skulde følge  
 kære deryg og moer kun soo havde hoff Nærmere og vor  
 Kærlig tikkets deryg vilde min Kærlig komme hjem  
 igen. Det var med lidt blandede Fæleer den Dg jeg fulgte  
 dem til Dampvren deryg for fri boenen og mange vare min  
 Hørd til min lille Datter den nu skulde indtøge en  
 selvstandig Stilling. Med alle mine bedste forske so de  
 jeg kom til min Kærlig og Datter og jeg stod for Hælen  
 og rejste med mig Kærlig til det sidste Glimt  
 i Hælen den laesemaal. -

For Elever, der har deltaget i ( )  
 Obs. Elever, der indmelder sig s  
 NB. Fri Garderobe.  
 Sammen med andre af D.R.s  
 Lørdag den 16 Januar og Tordag  
 Selskabslokaler.  
 Ene timer gives hele Dagen a Kr  
 Trollesgade 3, Mezz.  
 SMAA

rest of Gudens hende gædt  
 umbarallen og Blomsteskær  
 stor Hørd at være, thi  
 is, efter de mange Skuffelser



"Famlen", som vakte min Datters Opmarksomhed, dets Tjeme  
 var beynot til de Nærmere, de var smukt indstjæret med  
 politiske Soder nogle var of sad lakeet i de ande of byt  
 Mahenitue, vi moatte gøre at høre i dem, det her  
 Gudens Gudske at hende for se dan en, de kostede \$100  
 \$10, jeg laude at jeg skulde tænke om det, soo hende  
 vi ja se hvordan det vilde gaa. - Vi moatte nu se  
 at komme hjem igen til Hølenbaen og med mange  
 gode skinder tog vi med Dampren til Hølenbaen, end  
 ge om at vi havde tillagt en digtig Sammen. -

25 Aar havde vi leventlig baet for Sammehaem, men  
 det var min Hustru's Gudske at faa en moderne Hylighed med  
 Badenueise, vi fandt en soedan for faterne i Biele, og 3 St  
 vi havde tyet Hylighed i Besøden til Aprie Flyttedg og  
 vi var meget gode for Farandringen, i denne Hylighed skulde  
 vi altsaa holde vor selvbeholdt. Itak se du kom hjem  
 modtog vi Brev for Agenten angaaende Ansement. i de  
 Kelsingjaer.

Drenghæns for  
 Betænkelsen, vi droftede nu  
 Datter havde lyst til at,  
 hørn Hantrektion med  
 tillødes i Midten of  
 der blev trævet med  
 finder Sted den 10 de  
 de vi have aenstøbt, nu  
 Forhold at ghar let om

**Bilag 10**  
 a  
 Høsten Weibens Keps  
 Brev og Indlydelse til Salenueing  
 afkrevet.  
 Dantaa nærmere at vi for 25 aar  
 tid i Kuley Trolingra 6 pynted op  
 for dem so de kom hjem som Brevseparat

19 med vi det var uindelig om Døgen skulde gaa Apalot  
 hen. Vi fik so ogsaa indberiet til festen, vi havde  
 en smuk Dig og masser of Gavn og Blomster og Telyggen  
 men sendtes den til vor Hjem. Ved festen om aftenen  
 den 5te Skjænit blev følgende Sang afbragt. (Bilag 9.)

Alting dreges sig nu om af jo Gudens godt afstod til  
 Kelsingjaer, at lod hende toge allene derop, ude vi ikke  
 det blev so Bestemmelser at min Hustru skulde følge  
 hende derop, og moer hør soo havde høft Nærmere og var  
 Kernes tillætt deroppe ude min Hustru komme hjem  
 igen. Det var med lidt blandede Fæleer den Dig jeg fulgte  
 dem til Dampren der jeg for fik hørne og mang mere min  
 Hørd til min lille Datter du nu skulde indtoge en  
 selvstandig Stilling. Med alle mine bedste Gudske sig de  
 jeg fandt til min Hustru og Datter og jeg stod for skalen  
 og rejste med mig Sammentalede til det sidste Glem  
 det I Hædet var farveemal. - I Ketsningen of Skjænit fik  
 jeg Brev for Kelsingjaer, som med det of Gudens hende godt  
 stammende hylke og soed mang, Fremkaldelse og Blomsterkain  
 Det var mig naturligt en stor Glæde at se dem, thi  
 hør fortjente af godliat Medvæ, efter de mang Skuffen  
 hør havde høft. -